

13 . Crăsanii de Jos | Comuna: Balaciu | Județ: Ialomița | Punct: Piscul Crăsanii | Anul: 2017

Anul: 2017

Cod RAN: 92934.01

Perioade: Protoistorie

Epoci: La Tène

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Neatribuit

Autori: Ioan Cernău, Cătălina Cernea, Simona Munteanu, Marian Neagu, Valeriu Sârbu, Iorin Vlad

Instituții: Muzeul Județean Ialomița, Instituție Nedefinită, Muzeul Județean Ialomița, Muzeul Dunării de Jos, Călărași, Muzeul Brăilei, Muzeul Județean Ialomița

Raport

Cercetările arheologice din campania 2017 au avut ca obiectiv tot salvarea vestigiilor din zona afectată de excavațiile ilegale de loess și de prăbușiri ale terenului din anii trecuți, de pe malul drept al Ialomiței, care mărginește situl pe latura sa de nord-nord-vest, continuându-se, astfel, finalizarea obiectivului stabilit în 2016.

În campania din 2017 cercetarea s-a efectuat în patru suprafețe, de dimensiuni diferite, poziționate în apropierea celor din campania 2016. De asemenea, la aproximativ 60m de suprafețele excavate în campania 2017, a fost îndreptat, curățat și desenat un profil creat, inițial, prin amenajarea fostului drum dintre satele Copuzu și Crăsanii de Jos. Pe acest profil, cu o lungime de 6,50m, au fost observate o serie de complexe arheologice, dar a căror cercetare nu a fost finalizată în această campanie. Totodată, în vederea verificării tipurilor și dimensiunilor acestor complexe a fost trasată o mică secțiune de control (D = 0,5 x 4,00 m, la 5 m față de profilul cercetat.

Astfel, în anul 2017 au fost identificate și cercetate 22 de complexe arheologice de epocă getică și medieval-timpurie, 20 dintre acestea identificate în suprafețele cercetate și două în profilul drumului amintit anterior.

Dintre complexele arheologice descoperite în suprafețele cercetate 20 aparțin epocii getice (un bordei, locuințe de suprafață, o zonă menajeră, gropi, o aglomerare de material ceramic și o vatră), plus două morminte de epocă medievală timpurie: unul de incinerare în urnă și altul de inhumare (ultimul, posibil din această perioadă).

Vom prezenta, pe scurt, doar câteva dintre complexele reprezentative ale acestei campanii de cercetare arheologică.

C 93 - locuință getică, reprezentată prin resturile neincendiate ale unei locuințe adâncite (D = circa 5,50 m x 5,30 m), aflată între - (1,10-125 m) adâncime, cu baza plată, dar în ușoară pantă, identificată printr-un nivel de lut nisipos de culoare gălbuie, cu structură compactă, eterogenă, ce conținea numeroase concrețiuni calcaroase de mici dimensiuni, o aglomerare de lipitură arsă de perete rulată?, o lentilă de cenușă și cărbune, plus fragmente ceramice de epocă getică, unele sparte in situ, și oase de animale. Între - (1,25 m - 1,35) m sedimentul a avut foarte puțin material arheologic în compoziție, iar în intervalul -(1,35m-1,40)m sedimentul, de culoare roșcată, avea o structură nisipoasă, fără material arheologic. Fragmentele ceramice descoperite, îndeosebi de fructiere modelate cu mâna, pot fi datate, cel mai probabil, în sec II a. Chr.

C94 - locuință getică incendiată, probabil de formă rectangulară, aflată între adâncimea de 1,10-1,40m, incomplet cercetată, deoarece continua în malul de est al secțiunii SXVIII. S-a identificat, inițial, printr-o aglomerare de fragmente de lutuială arsă de pereți și sedimente diferite; urma, apoi, un sediment de culoare brună-cenușie, cu structură nisipoasă, poroasă, relativ omogenă, ce conținea fragmente de vase ceramice și

oase de animale, numeroase bucăți de lipitură arsă de perete de culoare cenușie, maronie și neagră, precum și bucăți de cărbune. După poziția stratigrafică este posibil ca groapa C98 și vatra C102 să aparțină acestei locuințe. O primă analiză a tipurilor de vase ar sugera datarea locuinței în sec. II a. Chr.

C98 - groapă și C 102- vatră, ultima observată pe latura de vest a locuinței C94, în colțul sudic al acesteia; în umplutura gropii C98, la adâncimea de -1,50 m, au fost observate zone masive de lut ars la roșu, maroniu și negru, pe o suprafață de cca. 0,90 x 0,90 m, care reprezentau resturile unei vetre (o parte aflată în situ, iar cealaltă parte în poziție secundară), iar la -1,75 m, dimensiunile acesteia erau de 0,60 x 0,35 m. De jur-împrejurul vetrei C102 sedimentul din groapă prezenta urme de ardere în situ. La secționarea C102, la -1,75 m, a fost descoperit un fragment de rășniță aflat în poziție oblică, cu partea activă deasupra.

C96 - posibilă zonă menajeră, în S XX, caroul 2, la adâncimea de -1,25 m, au fost descoperite numeroase oase de mamifer de talie mare, împreună cu câteva fragmente de lut ars și pietre de dimensiuni variate. În intervalul - (1,35 m - 1,60) m au fost observate numeroase fragmente ceramice de dimensiuni medii și mari, îndeosebi de borcane, ceașcă-opaiț, căniță, strachină, majoritatea descoperite în poziție orizontală, și rare oase de animale. Sedimentul era de culoare brun-cenușie și avea o structură nisipoasă. A doua jumătate a sec. II - începutul sec. I a. Chr.

C100 - groapă getică (D = 1,00 m; A = 1,50 m), identificată la -1,55 m, în caroul 2, din S XX, de formă aproape cilindrică; umplutura era formată dintr-un sediment nisipos de culoare cenușie, cu structură eterogenă, ce conținea relative frecvente fragmente de lut nears de culoare cenușie-gălbui și rare fragmente de cărbune, de vase getice și oase de animale. La partea inferioară a umpluturii au fost înregistrate fragmente mari de plăcuțe de vatră arse la roșu-maroniu, rare fragmente ceramice și oase de mamifer (câteva fragmente de coastă).

Observații finale. Întrucât cercetările s-au desfășurat la periferia așezării geto-dacice stratul arheologic era destul de subțire, de 0,30 - 0,50 m, cu puține vestigii. Ca și în campania din anul trecut, numărul complexelor nu este numeros, ele n-aveau amenajări deosebite, iar inventarul este puțin variat, dar faptul este explicabil întrucât, așa cum am menționat deja, este o zonă de la periferia așezării, cu terenul în ușoară pantă, aproape de malul Ialomiței. Între piesele mai deosebite menționăm o monedă geto-dacică din argint, o fibulă din bronz, o psalie din fier, fragmente de boluri getice cu decor în relief și de amfore elenistice târzii care, alături de celelalte tipuri de vase getice, atestă că locuirea din această zonă poate fi datată în a doua jumătate a sec. II - prima jumătate a sec. I a. Chr.

Bibliografie

- I. Barnea, P. Cernovodeanu, C. Preda, Materiale, 4, 1957, p.219-235; D. Căpățână, SMMIM, 16, 1983, p.140-168; D. Căpățână, N. Ilinca, Giurgiu, București, 1986.

Informații suplimentare online

[Raportul 5921 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
